

— А какво слушаше отъ огъня, дъđо?

— Какво? И той разказва нѣщо, нѣщо хубаво, умно и мило.

— Кажи какво!

— Приказка, сине. Мждри думи за живота и за доброто.

Ако искашъ ще ти разкажа нѣщо, което съмъ чулъ отъ огъня днеска.

— Ама искамъ и да ямъ. Гладенъ съмъ. Опечи ми яйце въ огъня, защото мама не ги пече като тебе.

— Ето, донеси отъ долата яйце и една книга. Намокри сега книгата отъ бъкъла. Седни сега у мене — нареждаше стария, като зави добре яйцето съ мократа книга и приготви съ машата място за него въ огнището.

— Хайде сега, Мирчо, кажи, дъđовото: „Свети Петъръ пече яйце, да пукне да не изтече!“

— Свети Петъръ пече яйце, да пукне да не изтече! — повтори Мирчо съсрѣдоточено и отъ ската на дъđо си гледаше, какъ той затрупа яйцето съ пепель, а отгоре нареди жива жаръ.

— Дъđо, разкажи ми нѣщото, докато се опече! — замоли детето, което съ внимание следѣше огъния.

— Добре-е. Да ти разкажа, да ти разкажа. Хайде за златнитѣ капки.

Мирчо замърда да се намѣсти по-добре въ ската на дъđо си, а той хвърли въ огъня две кютючета и започна:

„Нѣкога, преди много и много години свѣтътъ не билъ сегашниятъ. Камънитѣ били още меки и живи, дърветата говорѣли съ хората, цвѣтата пѣели пѣсни като птиците сега, а хората били благи и послушни, и не си правѣли зло единъ на другъ като днешнитѣ. Когато се случвало нѣкой да сгрѣши, другите не го осѫждали и хулили, а го съжалявали, и той рано или късно спиралъ хората всрѣдъ пазара и се разкайвалъ гласно. Всички му прощавали, прегрѣщали го, и той ставалъ добъръ работникъ и честенъ човѣкъ.

Отъ време на време дъđо Господъ слизалъ долу, ходилъ по земята, безъ да го познае нѣкой, училъ хората на добро и се връщалъ пакъ на небето, отъ кѫдето изпращалъ здраве, радост и плодородие на земята. Дъждовете тогава не били буйни и бурни, градушката падала само по голите и снѣжни върхове на планините, и отъ тамъ се стичали весели рѣчки между горските гжсталаци, кѫдето бухтѣли тепавици, тракали воденици и ручали дръщи.

Само единъ човѣкъ имало съ тѣмна душа и зло сърдце тогава. Той ходѣлъ изъ полята, грабѣлъ селяните, убивалъ тѣр-